

മധുരമായ കുട്ടികളെ - അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് ഓർ മ്മയിലിരിക്കുന്നതിന് റെ അഭ്യാസം ചെയ്യും , ഭോജനം സമയത്തും പരസ്പരം ബാബയുടെ ഓർ മ്മ ഉണർത്തും . ഓർ മ്മിച്ചോർ മ്മിച്ച് നിങ്ങള് പാസ് വിത്ത് ഓണർ ആയി മാറും .

ചോദ്യം :- ഏതൊരു കുറവിന്റെ കാരണം കുട്ടികളുടെ റിപ്പോർട്ട് ബാബയുടെ അടുത്തുവരുന്നു?

ഉത്തരം :- പല കുട്ടികളും ഇതുവരെയും പ്രേമസ്വരൂപരായി മാറിയിട്ടില്ല. മുഖത്തിലൂടെ ദുഃഖം തരുന്ന വാക്കുകള് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ബാബയുടെ അടുത്ത് റിപ്പോർട്ട് എത്തുന്നു. കുട്ടികള് വളരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി കഴിയണം. അഥവാ സ്വയത്തില് തന്നെ എന്തെങ്കിലും അവഗുണങ്ങളാകുന്ന ഭൂതങ്ങളുണ്ടെങ്കില് മറ്റുള്ളവരുടേത് എങ്ങനെ ഇല്ലാതാക്കും: അതുകൊണ്ട് ദേവതകളെപ്പോലെ പ്രേമസ്വരൂപരായി മാറണം. ഭൂതങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കണം.

ഗീതം :- അവസാനം ആ ദിനം വന്നെത്തി...

ഓം ശാന്തി. കുട്ടികള് ദരിദ്രരുടെ നാമനായ ബാബയെ മനസിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അഥവാ കണ്ണുകൊണ്ട് ആരെത്തന്നെ കണ്ടാലും കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ കർമ്മങ്ങള് ചെയ്താലും പറയാറുണ്ട്-കൈ കൊണ്ട് കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും, എന്നാല് മനസ് പ്രിയതമന്റെ അടുത്ത് വെക്കും. ബ്രാഹ്മണകുലഭൂഷണർ മനസിലാക്കുന്നു, അവരോടു തന്നെയാണ് ബാബ സംസാരിക്കുന്നതും-അരകല്പം നിങ്ങള് ബാബയെ ഓർമ്മിച്ചു. ഡ്രാമ അനുസരിച്ച് നിങ്ങള്ക്ക് ബാബയുടെ സ്മൃതി വന്നിരിക്കുന്നു-സൃഷ്ടിച്ചക്രം എങ്ങനെയാണ് കറങ്ങുന്നത്. മുഴുവൻ ലോകവും വിസ്മൃതിയിലാണ്. ബാബയുടെ രചനയെ ബാബയുടെ പതീതപാവനമാക്കിമാറ്റുന്നതിന്റെ, സർവ്വരുടെയും സദ്ഗതി ചെയ്യുന്നതിന്റെ കർത്തവ്യത്തെ ആരും തന്നെ മനസിലാക്കുന്നില്ല. നിങ്ങള് രചയിതാവിനെയും രചനയുടെ ആദിമദ്ധ്യഅന്ത്യത്തെയും അറിയുന്നു. നിങ്ങളുടെ സ്മൃതി ഉണർന്നിരിക്കുന്നു-സൃഷ്ടിച്ചക്രം എങ്ങനെയാണ് കറങ്ങുന്നത്, 84ന്റെ ചക്രം എങ്ങനെയാണ് തുടങ്ങുന്നത്. ആരാണോ സത്യയുഗം മുതല് കലിയുഗത്തിന്റെ അന്ത്യം വരെ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നത്. അവര് തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും അഭിനയിക്കുന്നത്. സത്യയുഗം മുതല് കലിയുഗം വരെ ജന്മമെടുത്ത് താഴേക്ക് ഇറങ്ങിയിറങ്ങി വന്നിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോള് കലിയുഗം അന്ത്യത്തില് നിങ്ങളുടെ ഉയരുന്ന കലയാണ്. പറയാറുണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഉയരുന്ന കല എല്ലാവരുടെയും നന്മ ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങള്ക്ക് മുഴുവൻ സ്മൃതി ഉണർന്നിരിക്കുന്നു-ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് സ്മൃതിലബ്ധി, നഷ്ടോമോഹം. ആരിലൂടെയാണ് സ്മൃതി ഉണർന്നത്? ബാബയിലൂടെ. തനിയെ സ്മൃതി ഉണരുകയൊന്നുമില്ല. നിങ്ങള്ക്കറിയാം നമ്മള് പരംപിതാപരമാത്മാവിന്റെ സന്താനങ്ങളാണ്. ഈ ശരീരം തന്നെ ലൗകിക അച്ഛനാണ്. ഇപ്പോള് പാരലൗകിക പിതാവ് പറയുന്നു-നിങ്ങള് ഈ പഴയ ശരീരത്തിന്റെ ഭോഗമുപേക്ഷിക്കൂ; ഏതുപോലെയാണോ സർപ്പം പഴയ തോലുപേക്ഷിക്കുന്നത്-പിന്നീട് പുതിയതെടുക്കുന്നത്. ഈ കാര്യങ്ങള് സത്യയുഗം മുതല് ആരംഭിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട് സത്യയുഗം മുതല് നിങ്ങളും ഈ തോല് ഉപേക്ഷിക്കാന് തുടങ്ങി. ഇപ്പോള്

നിങ്ങളുടെ അന്തിമജന്മമാണ്. ബാബ പറയുന്നു-ബാക്കി കുറച്ചു സമയമേയുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ ധൈര്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്, നിങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിലാണ്-നമ്മള് വീണ്ടും ബാബയിലൂടെ സുഖത്തിന്റെ സമ്പത്ത് എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സുഖത്തിന്റെ സമ്പത്താണെങ്കില് ബാബയില് നിന്നാണല്ലോ ലഭിക്കുന്നത്. ഈ കാര്യങ്ങളൊന്നും ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ബുദ്ധിയില് വരില്ല. ആ ലക്ഷ്മീനാരായണന്റെ ക്ഷേത്രത്തില് പോയാലും അതാരാണെന്നുള്ളത് അവരുടെ ബുദ്ധിയില് വരില്ല. ഇങ്ങനെ ഭക്തിമാര്ഗത്തില് കൈ കൂപ്പി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങ് മാതാവും പിതാവുംമാണ്...ശിവബാബ എല്ലാവരിലും വെച്ച് വലുതാണല്ലോ. ശിവബാബ തോട്ടക്കാരനാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാല് പുതിയ ദൈവികപുനോത്ഥത്തിന്റെ തൈകള് നടുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്വയം യജമാനനാണ്. പിന്നെ കൈ പിടിച്ച് കൂടെ കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ബാബയാകുന്ന യജമാനന്, തോട്ടക്കാരന്, എങ്ങനെയുള്ളവനാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ കുട്ടികള്ക്കു മാത്രമേ അറിയൂ. ബാക്കി അനേകപേരുകളുണ്ട്. ബാബയെ മുക്തിദാതാവ് എന്നു പറയും. ഓര്മിക്കേണ്ടതും അവരെത്തന്നെയാണ്. ബാബ പറയുന്നു-ഇവിടെ വരികയാണെങ്കില് ശിവബാബയെ ഓര്മിച്ചുകൊണ്ടു വരു. ശിവബാബയെ നമ്മള് നമ്മുടേതാക്കിമാറ്റി. ബ്രഹ്മാവും ശിവബാബയെ സ്വന്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാല് എന്തുകൊണ്ട് നമുക്ക് ബാബയെത്തന്നെ ഓര്മിച്ചുകൂടാ. ചിത്രത്തിലും കാണിക്കുന്നുണ്ട്-എല്ലാവരും ശിവനെയാണ് അംഗീകരിക്കുന്നത്. ബാബ ആത്മാക്കളോടാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ആത്മാവ് എന്നു പറയാതെ ജീവാത്മാവെന്നു പറയാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാല് എപ്പോഴാണ് ആത്മാവ് ഒറ്റയ്ക്കാവുന്നത് അപ്പോള് സംസാരിക്കാന് സാധിക്കില്ല. ശരീരമില്ലാതെ ആത്മാവിന് ആത്മാവിനോട് സംസാരിക്കാന് സാധിക്കില്ല. പരമാമത്തില് എന്താ പരമാത്മാവ് ആത്മാവിനോട് സംസാരിക്കുമോ? ഒരുപക്ഷേ പറഞ്ഞിരിക്കാം ക്രൈസ്റ്റിനെ പരമാത്മാവാണ് പറഞ്ഞയച്ചത്, എന്നാല് അവിടെ പരമാത്മാവ് സംസാരിക്കുന്നില്ല, അവിടെ ആംഗ്യം കാണിക്കുന്നുമില്ല. ഡ്രാമയനുസരിച്ച് ആത്മാവ് സ്വയം തന്നെ പാര്ട്ടിനായിക്കാന് വേണ്ടി താഴെ വരികയാണ്. ആത്മാവില് പാര്ട്ടിങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആത്മാവ് താഴെ വന്ന് ശരീരം ധരിച്ച് പാര്ട്ടിനയിക്കുകയാണ്. ശരീരത്തിന്റെ പേര് എല്ലാവരുടെയും വ്യത്യസ്തമാണ്. ആത്മാവിന്റെ പേര് ആത്മാവെന്നു തന്നെയാണ്. നമ്മള് ആത്മാക്കള് ഒരു ശരീരമുപേക്ഷിച്ച് വേറൊരു ശരീരം എടുത്ത് പാര്ട്ടിനയിക്കുന്നു. ഇപ്പോള് നമ്മുടെ സ്മൃതി ഉണര്ന്നിരിക്കുന്നു-വേറെ ആരുടെയും ഓര്മ വരാന് പാടില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാല് പഴയ ലോകത്തില് പഴയ പാര്ട്ടി, പഴയ ശരീരമുപേക്ഷിച്ച് പുതിയ ലോകത്തേക്ക് പോകണം. അവിടെ നമുക്ക് പുതിയ ശരീരം ലഭിക്കണം. അതുകൊണ്ട് അര്ത്ഥമാക്കുന്നത്-ഇപ്പോള് 5 വികാരങ്ങളെ വിടുക തന്നെ വേണം. അതുകൊണ്ട് എത്ര വിഷമങ്ങളാണുള്ളത്.

നോക്കൂ ,കുട്ടികള് എഴുതുന്നു-കാമത്തിന്റെയും ക്രോധത്തിന്റെയും കൊടുങ്കാറ്റു വരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ബാബ പറയുകയാണ്-കുട്ടികളേ ദാനം ചെയ്യൂ എങ്കില് ഗ്രഹണം ഇല്ലാതാകും. ഈ സമയം ആത്മാവില് ഗ്രഹണം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യം നിങ്ങളുടെ 16 കലാസമ്പൂര്ണരായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാണെങ്കില് ഒരു കലയുമില്ല. ഏതുപോലെയാണോ ചന്ദ്രന് പൗര്ണ്ണമിക്കു ശേഷം മെല്ലെ മെല്ലെ കല കുറഞ്ഞുവരുന്നു-അവസാനം ചെറിയൊരു വര മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു-നിങ്ങളുടെയും ഇപ്പോള് അതേ അവസ്ഥയാണ്. ബാബ പറയുന്നു-ദാനം ചെയ്യൂ എങ്കില് ഗ്രഹണം ഇല്ലാതാകും. അഥവാ വികാരങ്ങളുടെ ദാനം ചെയ്ത് പിന്നീട് തിരിച്ചെടുക്കുകയാണെങ്കില് ഉയര്ന്ന പദവി ലഭിക്കില്ല. ഇവിടെ വികാരങ്ങളുടെ തന്നെ കാര്യമാണ്. പൈസയുടെ കാര്യമൊന്നുമില്ല. ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ കഥയുണ്ടല്ലോ...ധനം ദാനം ചെയ്ത് തിരിച്ചെടുക്കരുത്. വാസ്തവത്തില് ഇതു വികാരങ്ങളുടെ കാര്യമാണ്. വികാരങ്ങളെ ദാനം ചെയ്ത് പിന്നീട് തിരി

തിരിച്ചെടുക്കരുത്. മനസിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കൂ-എന്റെ മനസ്സ് ബാബയുടെ അടുത്തു തന്നെയാണോ, ഇതിലൂടെ നമ്മുടെ ജന്മജന്മാന്തരത്തിന്റെ ഗ്രഹണം ഇല്ലാതായിട്ടുണ്ടോ. സമയമെടുക്കുമല്ലോ. പെട്ടെന്നൊന്നും ഇല്ലാതാവില്ല. കർമ്മത്തിന്റെ കണക്കുകൾ അവസാനിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അടയാളമായിട്ടാണ് അസുഖങ്ങളുണ്ടാവുന്നത്. കൊടുങ്കാറ്റു വരുന്നു, ഇതിന്റെ കാരണം പൂർണ്ണമായും യോഗമില്ല. ബാബ പറയുന്നു-മറ്റുള്ള എല്ലാ സംഗങ്ങളും വിട്ട് എന്റെ ഒരു സംഗത്തിലേക്ക് ബുദ്ധിയോഗം വെക്കൂ. മറ്റുള്ള സത്സംഗങ്ങളിൽ പ്രിയതമനെ അറിയുന്നില്ല. ഇതും അറിയുന്നില്ല. ആത്മാവിൽ 84 ജന്മത്തിന്റെ അവിനാശിപാർട്ട് അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യം നമ്മുടെ ബുദ്ധിയിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ എങ്ങനെയുണ്ടാവും! നമ്മളുടേ ദേവതാകുലത്തിലുള്ളതാരാണെന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സ്മൃതി ഉണർന്നിരിക്കുകയാണ്-നമ്മളുടേ ബ്രാഹ്മണരാണ്. പിന്നീട് സത്യയുഗത്തിൽ പ്രാലബ്ധം ആരംഭിക്കും-പിന്നെ ആരെന്തു കർമ്മം സത്യയുഗത്തിൽ ചെയ്തിരുന്നുവോ അതുതന്നെ ആവർത്തിക്കും. സംസ്കാരം പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ബാബയുടെ മഹിമ ചെയ്യുന്നുണ്ട്-ജ്ഞാനത്തിന്റെ സാഗരം, പ്രേമസാഗരം...എങ്കിൽ നമ്മളും പ്രേമസ്വരൂപരായി മാറണം. നമ്മുടെ വായിൽ നിന്ന് ഇങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകൾ പുറപ്പെടരുത്- ഇതിലൂടെ ആർക്കും ദുഃഖം ഉണ്ടാകുന്ന തരത്തിൽ. അഥവാ ആർക്കെങ്കിലും ദുഃഖം കൊടുക്കുകയെന്നെങ്കിൽ മനസിലാക്കണം-നമ്മുടെയുള്ളിൽ ഭൂതമുണ്ട്. പിന്നെ ലക്ഷ്മിയെ വരിക്കാനും സാധിക്കില്ല. ബാബയുടേതായി മാറിയെങ്കിൽ ലക്ഷ്മിയെ വരിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ളവരായി മാറണം. അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഭൂതങ്ങളുടേ ബാക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ത്രേതായുഗത്തിലേക്കുപോകും. കുട്ടികളിൽ ക്രോധമുണ്ടായിരിക്കരുത്. വളരെ സ്നേഹത്തോടെ നടക്കണം. നോക്കൂ-ബാബയുടെ എത്ര കുട്ടികളാണ്. എന്നിട്ടും ബാബ ഒരിക്കലും ദേഷ്യപ്പെടാറില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളും വളരെവളരെ സ്നേഹസ്വരൂപരായി മാറണം. ഇപ്പോഴും ചില കുട്ടികൾ ഇനിയും പ്രേമസ്വരൂപരായിട്ടില്ല. ചിലപ്പോഴൊക്കെ റിപ്പോർട്ട് വരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവരും മനസിലാക്കുന്നു-ഇവരിൽ ഭൂതമുണ്ട്. ആരിലാണോ സ്വയത്തിൽ ഭൂതമുള്ളത് അവർക്കെങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് ഭൂതമില്ലാതാക്കാൻ സാധിക്കും. വളരെ സ്നേഹസ്വരൂപരായി മാറണം. അത് ഇവിടെ നിന്നുതന്നെ ആവണം. ദേവതകൾ പ്രേമസ്വരൂപരാണല്ലോ. നോക്കൂ ലക്ഷ്മീനാരായണന്റെ ചിത്രം എത്രയാണ് ആകർഷിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നമുക്കും അതുപോലെയായിത്തീരണം. നിങ്ങളോട് പതി ദേഷ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിലും നിങ്ങളുടേ സ്നേഹത്തോടെ സംസാരിക്കണം. അവരിൽ ഭൂതമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാനും അതുപോലെയാവട്ടെ, ഇങ്ങനെയല്ല. എന്നിൽ ഏതൊരവഗുണമുണ്ടോ അത് എങ്ങനെയെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ചെയ്ത് അവഗുണത്തെ ഇല്ലാതാക്കണം. വളരെ വളരെ മധുരമായിരിക്കണം. ഒരാളു പറഞ്ഞു-ലൗകികഅച്ഛൻ വഴക്കു പറയുകയാണ്, അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു-അവർ എപ്പോഴാണോ ക്രോധിക്കുന്നത് അപ്പോൾ നിങ്ങളുടേ നല്ല നല്ല പുഷ്പങ്ങളർപ്പിക്കൂ. അപ്പോളവർക്ക് അത്ഭുതം തോന്നും. പിന്നീടവർ തണുത്തുകൊള്ളും. വളരെ യുക്തിപൂർവ്വം മനസിലാക്കിക്കൊടുക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രാവണരാജ്യമല്ലേ. നമ്മളുടേ രാമ സമ്പ്രദായമുള്ളവരാണ്. സ്വയം ആയിത്തീർന്നില്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരെ എങ്ങനെ ആക്കി മാറ്റും. അതുകൊണ്ടാണ് സ്ഥാപനക്കും സമയമെടുക്കുന്നത്. ഒന്ന്-സ്നേഹത്തോടെ നടക്കണം, രണ്ടാമത് ഓർമ്മയിൽ ഇരിക്കണം. സ്വദർശനചക്രധാരിയായി മാറണം. ജോലിവേലകളൊക്കെ ചെയ്യുക തന്നെ വേണം. അതുകൊണ്ട് രാവിലത്തെ സമയം വളരെ നല്ലതാണ്. പറയാറുണ്ടല്ലോ-നേരത്തെ ഉറങ്ങൂ..നേരത്തെ എഴുന്നേൽക്കൂ..അതുകൊണ്ട് അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് ഇവിടെ വന്നിരിക്കൂ. എങ്കിൽ 5 മിനിറ്റെങ്കിലും ഓർമ്മ നിലക്കും. പിന്നെ മെല്ലെ മെല്ലെ സ്വഭാവമായിത്തീരുന്നതിലൂടെ ഓർമ്മ പക്കയാകും. ശരി, ഭോജനം

കഴിക്കുന്ന സമയത്ത് നോക്കൂ എത്ര സമയം ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ കഴിച്ചു. അഥവാ മുഴുവൻ സമയവും ഓർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു വലിയ സാഹസം തന്നെയാണ്. ഭോജനസമയത്ത് പരസ്പരം ഒരാളെ മറ്റൊരാളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണം-ബാബയെ ഓർമ്മിക്കൂ. ഓരോ തവണയും ഓർമ്മിപ്പിക്കൂ. നമ്മുടേത് സഹജയോഗമാണ്. ഇപ്പോള് ബുദ്ധിയില് ജ്ഞാനമുണ്ട്. പരമപിതാപരമാത്മാവിനെ സർവശക്തിവാണെന്നാണ് പറയുന്നതെങ്കില് അവരില് ഏതു ശക്തിയാണ്. ബോംബുകളുണ്ടാക്കാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട് എന്നല്ല. ആ ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ വികർമം വിനാശമാകുന്നു. ഇതൊരു ശക്തിയല്ലേ. നോക്കൂ-എത്ര സാധാരണം എന്നിട്ടും ശക്തി എത്രയാണ്. യഥാർത്ഥ രീതിയില് ഓർമ്മിക്കുന്നതിന് പരിശ്രമമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പരിശ്രമിക്കണം. രാവിലത്തെ സമയം നല്ലതാണ്. ഭക്തിയിലും അതിരാവിലെ എഴുന്നേല്ക്കുന്നുണ്ട്. ജ്ഞാനത്തിലും രാവിലത്തെ സമയം വളരെ നല്ലതാണ്. ബാബ പറയുന്നു- ഞാൻ കല്പത്തില് ഒരു തവണയേ വരുന്നുള്ളൂ. നിങ്ങളെ കൂടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്. അതുകൊണ്ട് വളരെ വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി പോകണം. ദുഃഖാമത്തില് നിന്ന് മുക്തമാകണം. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്മൃതിയുണ്ടെങ്കില് ഭയമുണ്ടാകില്ല. എത്ര തന്നെ പരീക്ഷകള് വന്നാലും സ്മൃതി പക്കയായിരിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള ഒരവസ്ഥയുണ്ടാക്കിയെടുക്കണം. ഇപ്പോള് നിങ്ങളെ കൂട്ടികള് ഹം സോ സോ ഹം ഇതിന്റെ അർത്ഥവും മനസ്സിലാക്കിത്തന്നല്ലോ. ഹംസോ പരമാത്മാവല്ല, എന്നാല് പരമാത്മാവിന്റെ കൂട്ടിയാണ്. ഇത് ഹംസോയുടെ ചക്രത്തിന്റെ ദർശനമാണ്. ഈ ഓർമ്മയിലൂടെത്തന്നെയാണ് കറ ഇല്ലാതാവുന്നത്. കറ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുള്ള സമയം തന്നെയാണ് അമൃതവേള. ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിന് ശേഷം കളഞ്ഞ് പോയി തിരികെ കിട്ടിയ കുട്ടികളെ പ്രതി മാതാവും പിതാവുംമായ ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണയും പുലർക്കാല വന്ദനവും. ആത്മീയ അച്ഛന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികള്ക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യ സാരം:-

1. ജോലിവേലകള് ചെയ്തുകൊണ്ടും സ്വദർശനചക്രധാരിയായിരിക്കണം. പരസ്പരം ബാബയുടെ ഓർമ്മ ഉണർത്തണം. എത്ര തന്നെ പരീക്ഷകള് വന്നാലും സ്മൃതിയില് തീര്ച്ചയായും ഇരിക്കണം.
2. വികാരങ്ങളെ ദാനം ചെയ്ത് പിന്നീടതിനെ തിരിച്ചെടുക്കരുത്. ആർക്കും ദുഃഖം കൊടുക്കരുത്. ക്രോധിക്കരുത്. ഉള്ളില് എന്തെല്ലാം ഭൂതങ്ങളുണ്ടോ അതിനെയെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കണം.

വരദാനം :- ചിത്തത്തിന്റെ പ്രസന്നതയിലൂടെ ആശീര്വാദത്തിന്റെ വിമാനത്തില് പറക്കുന്നവരായ സന്തുഷ്ടമണിയായി ഭവിക്കട്ടെ!
 സന്തുഷ്ടമണി അവരെയാണ് പറയുന്നത് ആരാണോ സ്വയത്തില്, സേവയില് സർവ്വരിലും സന്തുഷ്ടരായിരിക്കുന്നത്. സേവനത്തിലൂടെ സന്തുഷ്ടതയാകുന്ന ഫലം പ്രാപ്തമാക്കുക- ഇത് തന്നെയാണ് തപസ്വിയുടെ സിദ്ധി. സന്തുഷ്ടമണി അവരാണ്- ആരുടെയാണോ ചിത്തം സദാ പ്രസന്നമായിരിക്കുന്നത്. പ്രസന്നത അർത്ഥം മനസ്സും ബുദ്ധിയും സദാ വിശ്രമത്തിലിരിക്കുക. സുഖത്തിന്റെയും വിശ്രമത്തിന്റെയും സ്മൃതിയിലിരിക്കുക. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്തുഷ്ടമണികള് സ്വയത്തെ സർവ്വരുടെയും ആശീര്വാദത്തിന്റെ വിമാനത്തില് പറക്കുന്ന അനുഭവം ചെയ്യും.

സ്ലോഗൻ :- സത്യമായ ഹൃദയം കൊണ്ട് ദാതാവ്, വിധാതാവ് ,വരദാതാവിനോട് പ്രീതിയുള്ളവർ തന്നെയാണ് ആത്മീയാനന്ദത്തിലിരിക്കുന്നത്.

മാതൃശ്വരിയുടെ അമൂല്യമായ മഹാവാക്യങ്ങള്

ദൗർഭാഗ്യവും സൗഭാഗ്യവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ അടിത്തറ എന്താണ്?

ദൗർഭാഗ്യം സൗഭാഗ്യം ഇപ്പോള് ഈ രണ്ടു ശബ്ദങ്ങളുടെയും ആധാരം ഏതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ്? ഇതും നമ്മള്ക്കറിയാം-സൗഭാഗ്യമുണ്ടാക്കുന്നവന് പരമാത്മാവാണ്. എന്നാല് ദൗർഭാഗ്യമുണ്ടാക്കുന്നത് സ്വയം മനുഷ്യന് തന്നെയാണ്. എപ്പോഴാണ് മനുഷ്യന് സദാ സുഖിയായിരിക്കുന്നത്, അപ്പോള് അവരുടെ ഭാഗ്യം നല്ലതാണ് എന്നു പറയും. എപ്പോഴാണോ മനുഷ്യന് സ്വയത്തെ ദുഃഖിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത് അപ്പോള് അവരുടെ ദൗർഭാഗ്യമെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. നമ്മള് ഇങ്ങനെയൊരിക്കലും പറയാറില്ല-ദൗർഭാഗ്യവും സൗഭാഗ്യവും പരമാത്മാവിലൂടെയാണ് ലഭിക്കുന്നത്, അല്ല. ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതും വളരെ വലിയ വിഡ്ഢിത്തമാണ്. പരമാത്മാവ് നമ്മളെ സൗഭാഗ്യശാലികളാക്കി മാറ്റുന്നു. എന്നാല് ഭാഗ്യത്തെ മോശമാക്കുന്നത് അല്ലെങ്കില് നല്ലതാക്കുന്നത് ഇതെല്ലാം കര്മ്മത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ്. ഇതെല്ലാം മനുഷ്യന്റെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ്. പിന്നീട് ഏതുപോലെ പാപത്തിന്റെയും പുണ്യത്തിന്റെയും സംസ്കാരം നിറയുന്നുവോ അതേപോലെ ഭാഗ്യമുണ്ടാവുന്നു. എന്നാല് മനുഷ്യന് ഈ രഹസ്യമൊന്നും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് പരമാത്മാവിന്റെ മേല് ദോഷം ആരോപിക്കുന്നു. ഇപ്പോള് നോക്കൂ-മനുഷ്യര് സ്വയത്തെ സുഖിയായി ഇരുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി എത്രയാണ് മായയുടെ പദ്ധതികളുപയോഗിക്കുന്നത്. പിന്നീട് ആ മായയില് തന്നെ സ്വയത്തെ സുഖിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. പിന്നെ ചിലര് ആ മായയെത്തന്നെ സന്യാസം ചെയ്ത് മായയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലൂടെ സ്വയത്തെ സുഖി എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. അര്ത്ഥം പല തരത്തിലുള്ള പരിശ്രമം ചെയ്യുന്നു. എന്നാല് ഇത്തരം പദ്ധതികള് ചെയ്തിട്ടും റിസല്ട്ട് ദുഃഖത്തിലേക്കാണ് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എപ്പോഴാണോ സൃഷ്ടിയില് ഭയങ്കരമായ ദുഃഖമുണ്ടാകുന്നത് അപ്പോള് അതേ സമയത്ത് സ്വയം പരമാത്മാവ് അവതരിച്ച് ഗുപ്തരൂപത്തില് ഈശ്വരീയയോഗശക്തിയിലൂടെ ദൈവസൃഷ്ടിയുടെ സ്ഥാപന ചെയ്തിക്കുകയും എല്ലാ മനുഷ്യരെയും സൗഭാഗ്യശാലികളാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രാജ്ഞാപാജപം അര്ത്ഥം നിരന്തരം യോഗം,മുറിയാത്ത യോഗം

ഏതു സമയത്താണോ ഓം ശാന്തി പറയുന്നത് അപ്പോള് അതിന്റെ യഥാര്ത്ഥമായ അര്ത്ഥമാണ് ഞാന് ആത്മാവ് സാളിഗ്രാം, ആ ജ്യോതിസ്വരൂപപരമാത്മാവിന്റെ സന്താനമാണ്. നമ്മളും ആ പിതാവ് ജ്യോതിര്ബിന്ദു പരമാത്മാവിനെപ്പോലെ ആകാരത്തിലുള്ളവരാണ്. ബാക്കി നമ്മള് സാളിഗ്രാം കുട്ടികളാണ്. അതുകൊണ്ട് കുട്ടികള്ക്ക് തന്റെ ജ്യോതിസ്വരൂപനായ പരമാത്മാവിന്റെ കൂടെ യോഗം വെക്കണം. ഇതിലൂടെത്തന്നെ സ്വയത്തെ യോഗത്തിലിരുത്തി ലൈറ്റിന്റെയും മൈറ്റിന്റെയും(പ്രകാശം, ശക്തി)സമ്പത്തടയ്ക്കണം. അപ്പോഴാണ് ഗീതയില് ഭഗവാന്റെ മഹാവാക്യമുണ്ട്-ഞാനാകുന്ന ജ്യോതിസ്വരൂപ ആകാശരൂപത്തില് സ്ഥിതി ചെയ്യും-ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് അജ്ഞാപാജപം. അജ്ഞാപാജപം അര്ത്ഥം ഏതെങ്കിലും മന്ത്രം ജപിക്കുന്നതിനു പകരം നാച്ചരലായി ആ പരമാത്മാവിന്റെ ഓര്മ്മയിലിരിക്കുക-ഇതിനെയാണ് പൂര്ണ്ണയോഗമെന്നു പറയുന്നത്. യോഗത്തിന്റെ അര്ത്ഥമാണ് ഒരേയൊരു യോഗേശ്വരനായ പരമാത്മാവിന്റെ ഓര്മ്മയിലിരിക്കുക. അതുകൊണ്ട് ആത്മാക്കള് ആ പരമാത്മാവിന്റെ ഓര്മ്മയിലിരിക്കുന്നു-അവരെ യോഗി അല്ലെങ്കില് യോഗിനികള് എന്നു പറയുന്നു. എപ്പോഴാണോ ഈ യോഗത്തില് അര്ത്ഥം

ഓർമ്മയിൽ നിരന്തരം ഇരിക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ് വികർമങ്ങളും പാപങ്ങളുടെ ഭാരവും നഷ്ടമാകുന്നത്. ആത്മാക്കളെ പവിത്രമായി ഇതിലൂടെ പിന്നെ ഭവിഷ്യജനം ദേവതകളുടെ പദവി പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. ഇപ്പോള് ഈ നോളജ് വേണം, അപ്പോഴാണ് യോഗം പൂർണ്ണമായും ലഭിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സ്വയത്തെ ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കി പരമാത്മാവിനെ ഓർമ്മിക്കൂ. ഇതാണ് സത്യമായ ജ്ഞാനം. ഓം ശാന്തി.